

Person of the Year. 2009. mixed media på duk. 80x80 cm

El gran salto o Tirase a la piscina. 2008. akryl på duk. 130x130 cm.

Cloned pink Father Elephant. 2009. objekt i polyuretan. 8 ex. 185x250x100 cm.

ImaHodo (A Moment before) 2009. vinyl på duk. 100x100x7 cm.

Cecilia Cubarle

Cecilia Cubarles konst är som en serie drömmar. Nästan gripbara men ändå överkliga, ibland snudd på surrealistiska. Beträktaren sugns in i René Magritte-liknande landskap, som till viss del befrias från logik och genomsyrras av skönhet.

Mitt arbete är som en hemlig dagbok, mi trabajo es como un diario íntimo, skriver Cecilia Cubarle i en anteckning som kan ses som ett manifest för hennes konst.

I texten betonas att hon strävar efter att se sambanden mellan konsten och marknaden, mellan det feminina och maskulina, och en ständig växelverkan mellan det estetiska och groteska. "Esthétique ou non-esthétique? frågar hon sig i manifestet.

I akrylmålningen Métamorphose från 2004 ger Cecilia Cubarle gestalt åt det tyngdlösa och mjuka genom några skira och färgskimrande bokmärkes-fjärilar, som står i knivskarp kontrast till det tunga och tekniska i form av en gammal symaskin.

Likadant är det i målningen Vice-Versa från 2005, där Cecilia Cubarle leker och laborerar med motsatserna manligt-kvinnligt, illustrerat genom att avbilda pampiga veteranbilar, som står i motsatsförhållande till ett blomstermotiv.

Cecilia Cubarle föddes 1975 i Córdoba i Argentina. Under 1994-2000 utbildade hon sig på Ecole des Beaux Arts vid universitet i hennes barndomsstad. Med en konsthögskoleexamen i sin hand fortsatte hon till New York där hon deltog i Arts Students League. Hennes konstutbildning innefattar såväl teckning och grafik som måleri. Hon bor och arbetar i Paris.

Öväntat, nästan med ett Monty Python-liknande manér, avtecknar sig en bröllopstårta på ett av Cecilia Cubarles verk. Bakverket befolkas av ett brudpar på toppen, följt av en Londonbuss, mixat med målningar av mästare. Där avbildas bland annat Duchamps världsberömda pissoar och Da Vincis Mona-Lisa. Humorn mixas med ett eko av konsthistorien.

Johan Persson

Antonio de Felipe

Gränserna mellan det sköna och absurda suddas ut i Antonio de Felipes målningar. Beträktaren av hans bilder måste vara beredd på det oväntade. Betty Boop kan plötsligt dansa hand i hand med Snövit och Stålmannen. Sådan är hans motivkrets: överraskande och genreöverskridande.

I Antonio de Felipes bildvärld länkas seriefigurer, klassisk konst, skräckromantik och kommersialism samman med vår tids idoldyrkan. Han målar efter olika teman och har döpt sina serier till "Vacas", "Meninas", "Logotipos", "Cinemaspop" m.fl.

Leken med reklamens schablonartade språk är ett av Antonio de Felipes signum. Parfrasen på Diego Velázquez berömda verk "Las Meninas", Hovdamerna, från 1656, är ett exempel på detta. De Felipe låter här den unga spanska prinsessan Margarita, i stället för att som i originalverket greppa ett glas kallt, parfymerat vatten, sträcka fram läskedrycken Fanta.

I "Cinemaspop" porträtterar Antonio de Felipe flärdfulla skådespelare, som numera nått kultstatus. Audrey Hepburn och Greta Garbo är några av filmikonerna som avbildats med vitt skilda bakgrunder: Än finns Picassos brutala Guernica som fond, och än ses Miróliknande rymdfigurer i bakgrunden, samtidigt som Marilyn Monroe särar på sina röda läppar i förgrunden.

Den senaste av Antonio de Felipes serier, "Popsport", fick stor uppmärksamhet i spanska media under en utställning på Centro Cultural CASA DE VACAS i Madrid i maj 2009. Kryddat med stor portion humor väver konstnären samman olika idrottsgrenar med sina tidigare teman och det är fascinerande att se hur hans sinnrika idévärld ständigt utvecklas.

Antonio de Felipe föddes i Valencia 1965. Sin utbildning fick han i samma stad, på konstskolan Bellas Artes de Valencia. Madrid är hans hemstad sedan många år.

Under namnet Les nouveauX pop har Antonio de Felipe tillsammans med nio andra konstnärer, däribland MariaManuela, Cecilia Cubarle, Philippe Huart och William Sweetlove haft flera utställningar i Europa och i Asien.

Johan Persson

William Sweetlove

Klonade getter och hundar som lyser i rött och gult. Lila, mintgröna & rosa klänningar, vars veck visar rörelse och exponerar fantasifull flärd.

Sweetlove tar fasta på det ytliga och ställer det i knivskarp motsatsförhållande till det kärnfulla. I en rad variationer på samma tema skapar han friktion mellan det konstgjorda och substantiella. Gränserna mellan leksak och konstverk suddas ut i vissa av hans verk. Pudlar, giraffer och pingviner i Sweetloves tappning ger uttryck för att förena dadaism, surrealism och pop art i en postmodern syntes.

William Sweetlove är född i Ostende i Belgien 1949. I tre år har han varit medlem i det norditalienska konstnärskollektivet The Cracking Art Group.

Det grundläggande materialet i medlemmarnas verk är en sorts plast, framställt genom en termo-kemisk reaktion av råolja. Därav cracking. The Cracking Art Group bygger på manifestet att konstnärerna ska sprida en vision av världen, där ironi är ett av elementen, och ekologisk medvetenhet är ett annat. Konsten ska även, enligt Sweetlove, bli ett motgift mot överkonsumtion och överproduktion. I måleri, skulpturer och assemblage återger han sina intryck av tillvaron med material som polyester, djurhudar och tyger.

William Sweetlove formar sin egen värld.

Johan Persson

MariaManuela

MariaManuela förenar och visar kontrasterna mellan det österländska och västvärldens popkultur i sina bilder. Inspirerad av klassiska japanska träsnitt där kvinnor avbildas med körsbärsröda munnar och stora håruppsättningar, iklädda kimonos i vackra mönster gestaltar MariaManuela den unga, självständiga japanska kvinnan dansande i minikjol omgiven av körsbärsblommor och haikudikter.

Hon målar sina Popiconer med lager på lager av vinyl på linneduk tills målningen förmedlar en känsla av tryckt och lackad yta. Mot en enfärgad fond träder läpparnas linjer, ögonens halvmåneformade konturer och frisyrernas vägformade uttryck fram. Det finns både en mystik och entydig enkelhet i hennes ibland reklamliknande bilder där olika ansiktsuttryck, vemodiga, fundersamma eller muntra får spelrum.

MariaManuela Vintilescu är född i Stockholm 1959 och fick sin första konstupplevelse när hon var sju år. Fascinerad såg hon då Niki de Saint-Phalles jättelika skulptur She, som visades på Moderna museet i Stockholm.

Efter examen vid Franska skolan i Stockholm har hon gått flera utbildningar med inriktning på målning, teckning och reklam. Under tio år arbetade MariaManuela som dekorationsmålare, sedan tog den egna konsten över. Första gången hon skapade sina Popiconer var 1998. Två år senare visade hon sviten FlowerYear, bestående av tolv kvinnoporträtt, på Liljevalchs vårsalong i Stockholm. Dessa bilder publicerades i ett häfte och ackompanjerades av japanska haikudikter tolkade av MariaManuelas far, Jan Vintilescu som redan 1959 introducerade boken "Haiku - japansk miniatyryllrik" för den svenska läsekretsen.

Liksom i haikuns förtätade fåordighet vill MariaManuela i sina bilder förmedla tillstånd, ansiktsuttryck och sinnesstämningar med mycket små och subtila medel. Japanske poeten Issa (1763-1828) skriver i Jan Vintilescus svenska språkdräkt:

Körsbärsblommorna gör även främlingen till vän

Johan Persson

Let it be. 2005-2009. olja på duk. 100x100 cm.

Philippe Huart

"Purple in the morning, blue in the afternoon, orange in the evening. And green at night. Just like that. One, two, three, four." Hubert Selby Jr. – Requiem for a Dream.

Godis, piller, läskedrycker, vapen, referenser till popkulturen och den slang som talas i drogvärlden. Allt kastar oss in i ett virrvarr som är typiskt för vår samtid med sina psykotiska avdrifter, men som vi är så pass vana vid att vi inte någonsin oroar oss för dem. Men den värld som "Junkfood" avbildar, hur tilltalande den än må förefalla, har även sin mörka sida och det är just det Philippe Huart har valt att exponera för oss.

Tavlorna avbildar människans svaghet inför de prövningar som hennes ursprungliga tillstånd medför. Lösningen verkar vara att fly till varje pris även om risken finns att falla in i ett vansinne, vilket människan inte nödvändigtvis är omedveten om. Sedd från fjärran tycks bilderna dra oss oemotståndligt till sig och säga: "Kom hit och ta för Er!". Men så fort man närmar sig föremålen upplever man ett diffust kvävande överflöd som tyder på att allting är alldeles för vackert för att vara helt ofarligt. En varning i form av ett ord uppenbarar sig i sista stund. Då är vi informerade om att objektet är vackert, nästintill magnetiskt, men det kan också visa sig vara dödsfarligt. Philippe Huart introducerar alltid de ambivalenta motpolerna attraktion och avsky i sina verk.

Liksom hos Philip K. Dick inom litteraturen är det främsta temat en fråga om verklighetsuppfattning. Vad är verkligt, vad är illusion? Är den enes verklighetsuppfattning densamma som den andres? Är det så att de kemiska förändringarna som sker i hjärnan på grund av intagandet av olika sorters beroendeframkallande substanser (droger, socker, vapen, Musse Pigg) driver oss mot konstgjorda och vilseledande drömmar där det är enklare att leva och behagligt att söka skydd, eller får den oss att röra vid en annan verklighet?

Kostnären bjuder in oss till eftertanke kring sökandet efter en omedelbar njutning och dess konsekvenser. Vårt agerande är aldrig tillfälligt, och någon gång måste vi alla betala för det.

Patrick Blain

The Structure and Spectrum of Green. 2009. olja på duk. 100x85 cm.

Yrjö Edelmann

Verklighet eller fantasi? Vad är skillnaden mellan lura fantasi och fakta, mellan natt och dag, mellan lyckokänsla och plåga? Yrjö Edelmanns bilder placerar sig ofta i zonen mellan det drömda och upplevda, i ett vakuum där ögat vandrar i en närmast ändlös labyrint.

Sedan århundraden tillbaka har konstnärer försökt lura betraktarens öga, frammana en trompe-l'oeil. Likadant gör Edelmann med sina veckade omslagspapper, stormiga hav som lika gärna kan vara moln som seglar på en klarblå himmel eller vågformat hemlighetsfulla paket.

Ända sedan den konstnärliga debuten i 30-årsåldern har Yrjö Edelmann ägnat sig åt oljemåleri och grafik. På senare tid har han väckt uppmärksamhet med sina verk, både här hemma i Sverige och utomlands. Han har bland annat ställt ut i New York, Tokyo och Paris. Sedan 1976 har han ställt ut kontinuerligt i USA.

Han föddes 1941. Flyttade från Helsingfors till Sverige tillsammans med sin familj tio år därpå. Tidigt började han teckna, först i serietidningar och under många år var han illustratör på Åhlén & Åkerlund i Stockholm. Under sin yrkesverksamma tid där gjorde han flera bokomslag och andra verk i tidskrifts-genren. I slutet av 1950-talet studerade han frihandsteckning vid Konstfack. Influerad av den franska surrealismen, med sina irrationella och drömlika motiv, utvecklade han ett eget bildspråk och provade sig även fram i den hyperrealistiska genren, innan han successivt fastnade för paket, omslagspapper och snören.

Hans bilder är en lek med färg och form, proportioner och färgvalörer. Skapandet är en utmaning för våra sinnen. Han fångar känslan av att både sväva mellan det som existerar och det som endast är skuggan av en dröm.

Johan Persson

VÄLKOMNA TILL

CONTEMPORARY ART FAIR 2010

ART ANGLAIS

HUMLEGÅRDSGATAN 23 STOCKHOLM
HOTELL SCANDIC ANGLAIS

VERNISSAGE TORSDAGEN 18/2
KL. 16.00 – 21.00

ÖPPET: FREDAG 19/2 – SÖNDAG 21/2
KL. 11.00 – 18.00

gkm

Galleri GKM Siwert Bergström
Stora Nygatan 30 SE-211 37 Malmö, Sweden
Tel: +46 (0)40 611 99 11 Fax: +46 (0)40 611 85 45
office@gkm.se

www.gkm.se